

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Balsai Szabolcs ügyvéd (...) által képviselt, felperes neve (...) kérelmezőnek - a Bogsch & Partners Ügyvédi Iroda (... , ügyintéző: dr. Gödölle Tamás ügyvéd) által képviselt, alperes neve. (...) ellenérdekű fél ellen - a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegybejelentést részben elutasító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2008. december 12. napján kelt, 1.Pk.23.251/2008/4. számú végzése ellen a kérelmező 5. sorszáma alatti fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Köteles a kérelmező 15 napon belül az ellenérdekű félnek 12.500 (Tizenkettőezer-öttszáz) Ft másodfokú eljárási költséget megfizetni.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével elutasította a kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal (továbbiakban: Hivatal) védjegybejelentést részben elutasító ügyiratszámú határozata megváltoztatása iránti kérelmét és kötelezte a kérelmezőt arra, hogy 15 napon belül fizessen meg az ellenérdekű fél részére 100.000 Ft eljárási költséget.

A végzés indokolása szerint a kérelmező ...-én a „VITAL TV” szóösszetétel lajstromozását kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 35. osztályban „reklámozás, kereskedelmi ügyletek, adminisztráció”, a 38. osztályban „távközlés, rádió- és televízió műsorok, ezek sugárzását biztosító szolgáltatások” és a 41. osztályban „nevelés, szakmai képzés, szórakoztatás, sport és kulturális szolgáltatások” tekintetében.

A bejelentéssel szemben az ellenérdekű fél felszólalással élt a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 4. § (1) bekezdés b) pontjára és (4) bekezdésre alapítottnak, az ...-i elsőbbségű, a 9., 38., 41. és a 42. osztályokra vonatkozó ... lajstromszámú „VITAL” közösségi szójedjegyére hivatkozva. A védjegy árujegyzékébe a 38. osztályon belül „online- és információ szolgáltatások, különösen üzenetek és bármilyen információk szolgáltatása, hang, vagy kép összegyűjtése és sugárzása, információ szolgáltatása az interneten, rádió- és televízió programok sugárzása, adatok, üzenetek és általános információk

gyűjtése és szolgáltatása", a 41. osztályon belül pedig „televíziós és rádiós szórakoztatás, rádió-, film-, televíziós produkciók” szolgáltatások tartoznak.

A Hivatal a megjelölést részben oltalomképesnek találta és a 35. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában a szóösszetételt védjegyként lajstromozta, míg a határozat indokolásából kitűnően a 38. és 41. áruosztályok vonatkozásában az ellenérdekű fél felszólalását alaposnak fogadta el.

Az elsőfokú bíróság - a védjegybejelentést a 38. és 41. áruosztály vonatkozásában elutasítottak tekintve - nem találta alaposnak a kérelmező megváltoztatási kérelmét, amely arra irányult, hogy a 38. és 41. osztályok tekintetében is nyerjen oltalmat a védjegy.

Egyetértett a Hivatallal abban hogy a „VITAL” szóvédjegy és a „VITAL TV” megjelölés az összbenyomás alapján, vizuális, fonetikai és konceptuális okokból is összetéveszthetőek, mivel a domináns „VITAL” szóelem azonos, a „TV” szóelem pedig nem biztosít megkülönböztető képességet az érintett szolgáltatások tekintetében leíró jellege folytán.

Az áruk, szolgáltatások összehasonlítása alapján a 38. szolgáltatási osztály vonatkozásában részben azonosságot állapított meg a rádió- és televízió programok sugárzása esetén, egyebekben pedig, ugyanúgy, ahogy a 41. osztályba sorolt szolgáltatások tekintetében, a hasonlóságra hivatkozott.

Az elsőfokú végzéssel szemben a kérelmező élt fellebbezéssel, annak megváltoztatását és a védjegy lajstromozását kérte a 38. és 41. osztályokban is.

Álláspontja szerint a „VITAL TV” megjelölés élesen különbözik a „VITAL” védjegytől, mert a megjelölésben a „TV” szóelem a domináns, ami olyan többlet-karakterisztikát és többlet-tartalmat képvisel, amely a fogyasztók számára kizárta teszi az összetéveszthetőséget. Azzal érvelt, hogy az írott sajtóra és a televízióra más speciális szabályok vonatkoznak, a televíziós műsorszolgáltatás (TV) olyan tájékoztatási felület, amelyet minden fogyasztó ismer és a többi médiumtól el tud határolni. Ezért a „TV” megjelölés az általánosan ismert és használt „VITAL” szó vonatkozásában többletjelentéssel bír és alkalmas arra, hogy megkülönböztesse a megjelölést a védjegytől.

Az ellenérdekű fél az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a „VITAL” szóelemnek nincs önálló jelentése, a „TV” elem pedig leíró jellegű mindkét vitás szolgáltatási osztály vonatkozásában.

Másodfokú eljárási költségét 567.875 Ft-ban kérte megállapítani, amelynek igazolására számlákat csatolt.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság döntésével a másodfokú bíróság egyetértett. Helyesen állapította meg, hogy a kérelmező „VITAL TV” szómegjelölése a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja alapján védjegyként nem lajstromozható a 38. és 41. osztályokba sorolt szolgáltatások tekintetében, mivel az a fogyasztók számára összetéveszthető az ellenérdekű fél „VITAL” szóvédjegyével a megjelölés és a védjegy hasonlósága, valamint az érintett szolgáltatások azonossága, illetve hasonlósága miatt.

Alaptalanul hivatkozott a kérelmező arra, hogy a „VITAL TV” szómegjelölésében a „TV” szóelem rendelkezik dominanciával. A kérelmezői megjelölésben a szóösszetétel elején szereplő, tehát a magyar nyelv szabályaira tekintettel hangsúlyos „VITAL” szóelem az uralkodó, amely teljes egészében azonos az ellenérdekű fél szóvédjegyével. A domináns szóelem mögött lévő „TV” utótag hangsúlytalan, mindössze két betűből áll, továbbá az adott szolgáltatások - mint pl. televíziós programok sugárzása - tekintetében leíró jelleggel bír, ennek folytán sem biztosít kellő eltérést a védjegytől. Ezért a védjegy és megjelölés között magas fokú hasonlóság állapítható meg, amit a fogyasztók az érintett szolgáltatások részbeni azonossága, illetve részbeni hasonlósága folytán összetéveszthetnek.

A kifejtettek szerint a Fővárosi Ítéltábla a Vt. 79. §-án és a Pp. 259. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, az elsőfokú végzést helybenhagyta.

Megjegyzi azonban, hogy az elsőfokú bíróság részben adós maradt az indokolási kötelezettséggel, mivel nem maga végezte el a megjelölések és a szolgáltatások összevetését, hanem csak a Hivatal helyes indokaira utalt. Ezt a hiányosságot azonban a másodfokú bíróság a fentiek szerint pótolta.

Az eredménytelenül fellebbező kérelmező a Pp. 78. §-a alapján köteles az ellenérdekű fél másodfokú költségeinek megfizetésére. Ennek összegét azonban a bíróság az ellenérdekű fél kérelmétől eltérően, mérlegeléssel, a 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg, mivel az ellenérdekű fél által csatolt számlák nem voltak a 2. §-ban írt megbízási szerződésnek tekinthetőek, amely alapján a kért díj megállapítható lett volna.

Budapest, 2009. június 9.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Fülöp Györgyi s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző